

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2To/86/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716010451
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6716010451.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušika, PhD. a Mgr. Jána Bednára v trestnej veci obžalovaného E. H., stíhaného pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm.b/ Tr.zák., na verejnom zasadnutí dňa 15.decembra 2016, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 4T/35/2016 zo dňa 12.10.2016, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/ ods. 2 Tr.por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 4T/35/2016 zo dňa 12.10.2016 vo výroku o treste odňatia slobody.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr.por.

o d s u d z u j e

obžalovaného E. H., nar. XX.XX.XXXX v L., bytom B., F. P.
XXXX/XX,

podľa § 189 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 a § 39 ods. 1, 3 písm.e/ Tr.zák. a § 49 ods. 2 Tr.zák. na trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm.a/ Tr.zák. súd obžalovaného zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Vo výroku o uložení ochranného liečenia zostáva napadnutý rozsudok nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 4T/35/2016 zo dňa 12.10.2016 bol obž. E. H. uznaný za vinného zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm.b/ Tr.zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm.c/ Tr.zák. za skutok , ktorého sa mal dopustiť tak, že

dňa 02.05.2016 v čase okolo 17.30 h vo Zvolene, okr.Zvolen, v rodinnom dome nachádzajúcom sa na ul. O. P. XXXX/XX požadoval od svojej mamy C. H., nar. XX.XX.XXXX peniaze, na čo mu ona povedala, že žiadne nemá a odišla von z domu, čím ho rozhnevala, z ktorého dôvodu jej začal hrubo nadávať a potom, ako sa po chvíli vrátila do domu, chytil ju za obe ruky v oblasti zápästia a kričal, že je tie ruky doláme, ak mu okamžite nedá peniaze, pričom nereagoval na jej prosby, aby ju pustil, následne sa jej podarilo zo zovretia vymaniť, kde pri odchode z domu videla, ako ku nej ide z kuchyne s nožmi v ruke kričiac, že ju dopichá, ktoré následne hodil smerom ku nej, keď ona utiekla do blízkeho pohostinstva

po pomoc a odtiaľ sledovala, ako jej syn vybehol z domu von so živým papagájom v ruke, na ktorom naznačoval, ako mu vykrúti krk a kričal jej, že aj jej tak krk vykrúti, čo vzbudilo u C. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., O. P. XXXX/XX, obavu o svoj život.

Za toto konanie ho Okresný súd Zvolen odsúdil podľa § 189 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 37 písm.m/ Tr.zák., § 38 ods. 2, 4 Tr.zák., § 49 ods. 2 Tr.zák. na trest odňatia slobody vo výmere 75 mesiacov a podľa § 48 ods. 2 písm.a/ Tr.zák. ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm.d/ Tr.zák. mu uložil aj ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote cestou ustanoveného obhajcu podal odvolanie obž. E. H.. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že v priebehu celého trestného konania nebolo dokázané, že obžalovaný si od poškodenej, teda od svojej matky pýtal peniaze násilným spôsobom, resp. hrozbou násilia, táto skutočnosť tvrdenie svedka vyplýva len z prvej výpovede poškodenej. Obhajoba má za to, že takto ustálené skutkové tvrdenie poškodenej nie je dostatočné preukázanie viny obžalovaného na spáchanie trestného činu vydierania a skutočnosť, že obžalovaný si násilím vynucoval od poškodenej peniaze, má podľa obhajoby rozhodujúci vplyv na právnu kvalifikáciu skutku. Pokiaľ nebolo obžalovanému dokázané, že si od poškodenej pýtal peniaze násilím, ide len o tvrdenie poškodenej. V prípade, že by bolo obžalovanému dokázané, že sa mal vyhrážať aj ujmou na zdraví, mali orgány činné v trestnom konaní a prvostupňový súd posudzovať konanie obžalovaného len ako nebezpečného vyhrážanie podľa § 360 Tr.zák. a nie ako trestný čin vydierania podľa § 189 Tr.zák.

Pokiaľ ide o výšku sadzby, ktorá bola súdom prvého stupňa ustálená, obhajoba poukazuje na to, že u obžalovaného bola zistená závislosť od alkoholu a teda závislosť v pravom zmysle slova by mala byť poľahčujúcou okolnosťou, keďže páchatel spáchal trestný čin v spojitosti s negatívnymi dôsledkami svojej choroby. Obhajoba preto navrhla, aby odvolací súd sa zaoberal touto poľahčujúcou okolnosťou, keďže dôsledky choroby musia byť u páchatelja prejavované v čase spáchania činu, ich dodatočné objavenie sa nemá vplyv na priznanie takýchto poľahčujúcich okolností. Preto obhajoba navrhla, aby za týchto okolností súd posúdil, či nie je možné u obžalovaného použiť ustanovenie o zmiernení trestu v zmysle § 39 Tr.zák. a uložiť mu trest pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby.

V tomto smere preto obhajoba aj navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a buď vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie, alebo aby krajský súd sám vo veci rozhodol.

Pokiaľ došlo v dôsledku podaného odvolania k vykonaniu verejného zasadnutia, na krajský súd bolo doručené podanie jednak od bývalej manželky obžalovaného H. H., rod. J., ako aj potom podanie samotného obžalovaného E. H..

Vo vyjadrení bývalej manželky obžalovaného táto uvádza, že medzi ňou a obžalovaným došlo k rozpadu manželstva a toto je už nefunkčné a nedá sa už obnoviť, avšak je pravda to, že obžalovaný mal veľmi dobrý vzťah k ich maloletým dcéram a keď nebol pod vplyvom alkoholu, tak sa s nimi plnohodnotne hral a dcéry ho mali veľmi rady. V súčasnosti, keď je zavretý, tak sa často na neho pýtajú a úprimne potrebujú jeho prítomnosť. Preto uviedla, že pokiaľ by obžalovaný absolvoval protialkoholické liečenie a potom už nepožíval alkoholické nápoje, to by mu mohlo pomôcť, naviac zrejme pred spáchaním skutku užil aj jej lieky, ktoré ona má kvôli depresiám, čo mohlo spôsobiť aj jeho skratové konanie.

Z podania obžalovaného doručené krajskému súdu dňa 14.12.2016, teda deň pred vykonaním verejného zasadnutia o odvolaní obžalovaného je zrejmé, že obžalovaný prehlásil, že berie svoje odvolanie ohľadne výroku o vine späť, lebo si je vedomý, že sa nesprával správne, strácal rodinu, nedokázal túto nepriazeň zvládnuť, cíti ťažobu nad svojím konaním, že ublížil ľuďom, ktorí mu pomáhali, z tohto dôvodu preto prosí, aby túto okolnosť zoberal do úvahy pri rozhodovaní o uloženom treste.

Na verejné zasadnutie sa dostavil novozvolený obhajca obžalovaného a aj obžalovaný bol na pojednávanie predvedený eskortou.

Obhajca obžalovaného potom poukázal na písomné vyjadrenie obžalovaného, kde sa tento priznal a oľutoval spáchanie trestnej činnosti a dodal, že pri páchaní trestnej činnosti došlo ku kombinácii alkoholu a liekov, obžalovaný si uvedomil nesprávnosť svojho konania, aj to, že keby nepil, mal byť veľmi dobrý

vzťah k deťom , aj bývalá manželka si uvedomuje, že deti potrebujú obidvoch rodičov a preto navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste a uložil obžalovanému aj za použitia ust. § 39 Tr.zák. miernejší trest.

Obžalovaný vo svojom záverečnom návrhu uviedol, že sa veľmi hanbí za to, čo spravil, chce sa vrátiť k rodine, keď sa prelieči a v celom rozsahu súhlasí s návrhom jeho obhajcu, keď písomné podanie, ktoré súdu doručil, je vyjadrením jeho názoru na postoj k spáchanej trestnej činnosti.

Krajský prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí naopak na rozdiel od obhajoby obžalovaného uviedol, že priznanie obžalovaného považuje len za účelové, uložený trest považuje za primeraný a zákonný a preto navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Krajský súd v Banskej Bystrici na podklade podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr.zák. preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj podstatný obsah trestného spisu a dospel k záveru, že v časti, u ktorej bolo modifikované odvolanie obžalovaného, teda vo výroku o uloženom treste, je možné považovať toto odvolanie obžalovaného za dôvodné.

Tak, ako je to vyššie uvedené, krajský súd v odvolacom konaní preskúmal už len výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený, keďže obžalovaný svojím písomným podaním vyložene zobral odvolanie ohľadne výroku o vine späť, krajský súd považoval toto vyjadrenie obžalovaného v písomnej forme ako priznanie a oľutovanie spáchanej trestnej činnosti, čím v podstate u obžalovaného akceptoval pohľadujúcu okolnosť v zmysle ust. § 36 písm.l/ Tr.zák.

V osobe obžalovaného tak, ako je to zrejme z predloženého trestného spisu, nejde o kriminálne závadovú osobnosť, napriek tomu, že už bol v minulosti 2-krát súdne trestaný, v obidvoch prípadoch však išlo o trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, kedy je zrejme, že trestnej činnosti sa obžalovaný dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Tiež je zrejme z odpisu z RT, že v rámci posledného odsúdenia v r. 2015 z rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 1T/44/15 mu bol uložený aj zákaz požívania alkoholických nápojov, ktorý nedodržiaval.

Napriek týmto okolnostiam však krajský súd poukazujúc na okolnosti prípadu, kedy v podstate obžalovaný požadoval od poškodenej malú sumu, nedošlo k zásadnému agresívnemu konaniu z jeho strany voči poškodenej a aj sama poškodená vzhľadom na jej aktuálny postoj uviedla, že intenzita konania obžalovaného voči nej nemala takú agresivitu ako to v začiatkoch trestného stíhania ona pociťovala. Preto je krajský súd toho názoru, že je možné na strane obžalovaného tomuto priznať pohľadujúce okolnosti a zmierňujúce ustanovenia v zmysle § 39 ods. 1 Tr.zák. , že uložený trest by bol neprimerane prísny pre neho.

Potom vzhľadom aj na postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti a aj na všetky okolnosti prípadu dospel krajský súd k záveru, že uložený trest je neprimerane prísny, na prevýchovu a nápravu obžalovaného postačuje aj uloženie miernejšieho trestu odňatia slobody pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu a to vo výmere 30 mesiacov nepodmienečne so zaradením obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, za súčasného ponechania ochranného opatrenia a to protialkoholického liečenia ústavnou formou, ktoré podľa názoru krajského súdu v najväčšej miere bude zabezpečovať nápravu a prevýchovu obžalovaného.

Naviac je zrejme z predloženého trestného spisu, že obžalovanému bude premenený aj pôvodne podmiennečne odložený trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov, keďže obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe tohto podmieneného odsúdenia a za takýchto okolností je potom krajský súd toho názoru, že takýto trest je dostatočný a bude zabezpečovať nápravu a prevýchovu obžalovaného tak, ako to má na mysli Tr.zákon.

Z týchto dôvodov preto krajský súd rozhodujúc sám zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu vo Zvolene vo výroku o uloženom treste a sám obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia tak, ako je to zrejme z výroku tohto rozsudku.

Z týchto dôvodov preto krajský súd rozhodol tak, ako je to vyššie uvedené.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.